

הדא הוא דכתיב בפרשת שלח, כשהעפילו בני ישראל לעלות אל ראש ההר להלחם בכנעני: "וארון ברית ה' ומשה לא משו מקרב המחנה". הרי שארון ברית ה', שהוא הארון שהלוחות השניות מונחים בו, לא יצא עמם למלחמה.

ואם היה דרך הארון הזה לצאת עמם למלחמה מדוע לא הוציאו עמם? אלא, בהכרח, שהארון הזה היה מקומו קבוע באהל מועד.

ואילו זה הארון עץ שעשה משה, שהיו שברי לוחות נתונים בתוכו – היה נכנס ויוצא עמהן למלחמה.

ורבנן אמרי: ארון אחד בלבד היה. והוא הארון שעשה בצלאל למשכן, ובו היו מונחים גם הלוחות השניות וגם שברי הלוחות. ולא היו יוצאים עמו למלחמה כלל. ורק פעם אחת בלבד יצא עמהם למלחמה, בימי עלי, ואז נענשו, שנשבה הארון בידי פלשתים.

ואמרינן: קרייא [המקרא] הזה מסייע להו לרבנן, שהיה רק ארון אחד, והוא לא היה יוצא עמם כלל למלחמה. ורק בימי עלי הוציאוהו. והארון הזה היה הארון היחיד שהיה באהל מועד:

דכתיב בשמואל, כאשר ראו פלשתים את הארון במחנה ישראל יוצא עמם, אמרו: "אוי לנו, מי יצילנו מיד האלהים האדירים האלה".

ומכך שאמרו "אוי לנו", אנו למדים שדבר

את הלוחות השניות נאמר בפסוק [עקב י א]:

"בעת ההיא אמר ה' אלי: פסל לך שני לוחות אבנים כראשונים, ועלה אלי ההרה, ועשית לך ארון עץ. ואכתב על הלוחות את הדברים אשר היו על הלוחות הראשונים אשר שברת. ושמתם בארון".

ארון זה קדם לארון שעשה בצלאל למשכן, וכולו של עץ היה, ונצטווה על עשייתו לצורך הנחת הלוחות השניות בתוכו. והיו הלוחות בו עד שנעשה המשכן, ואז עשו ארון נוסף המצופה זהב, כמפורש בפרשת תרומה, והועברו הלוחות השניות מארון העץ שעשה משה בעלותו לסיני לארון זה, כדכתיב בארון המשכן "ונתת אל הארון את ה"עדות" אשר אתן אליך". ונקבע מקומו באהל מועד.

ובארון העץ שעשה משה הונחו שברי הלוחות הראשונות, ואיתו היו יוצאין למלחמות. [תוס' עירובין דף סג ב. ועוד]

תני, רבי יהודה בן לקיש אמר: שני ארונות היו מהלכין עם ישראל במדבר. (74)

אחד שעשה בצלאל, שהיתה התורה נתונה בתוכו. ואחד שעשה משה בעלותו להר סיני לקבל לוחות השניות, שהיו שברי לוחות הראשונות נתונים בתוכו.

זה הארון שהיתה התורה נתונה בתוכו – היה מונח באהל מועד בקדש הקדשים, ולא היה יוצא עמם כלל למלחמה.

74. הקרן אורה [במסכת סוטה מב ב] הוכיח ששיטת הבבלי [בסוף פרק ראשון במסכת בבא